

Arrest

nr. 55 864 van 14 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een minderjarige Roma afkomstig uit Sarajevo. U hebt de Bosnische nationaliteit. Toen u één of twee jaar oud was zou uw broer H. (...) vermoord zijn. U zou niet op de hoogte zijn van de omstandigheden van de moord. U zou wel gehoord hebben dat de ouders iets te maken hadden met drugs. Een aantal jaren geleden zou u overdag op straat gekidnapt zijn door twee onbekende personen van Albanese of Montenegrijnse afkomst. Ze zouden u in hun wagen gesleurd hebben en u meegenomen hebben naar een kelder. Ze zouden u gevraagd hebben om drugs te dealen voor hen. Na enkele dagen stemde u toe. Ze zouden u vrijgelaten hebben en ze zouden u zakjes met een poeder in hebben meegegeven. Ze zouden u gevraagd hebben om de opbrengst naar hen te brengen. U zou de drugs hebben weggegooid in een kanaal en u zou de bus naar huis

hebben genomen. Uw ouders zouden u ondertussen al gezocht hebben. Jullie zouden geen klacht hebben ingediend. Sindsdien zou u gezocht worden door onbekende personen. U zou hen een keer zien zitten hebben in hun wagen en uw vrienden zouden u ook gezegd hebben dat u gezocht werd. Ze zouden u echter niet hebben gevonden. Op 24 april 2008 ging u per fiets boodschappen doen. Onderweg werd u aangereden door een wagen en u werd zwaargewond naar het ziekenhuis gebracht. U werd onder andere verzorgd in het Universitair Ziekenhuis van Sarajevo. U lag gedurende een maand in coma en achteraf werd er nog een tracheotomie uitgevoerd. U zou nog steeds medische problemen hebben tgv het ongeval. U zou achteraf geen medische hulp meer gezocht hebben in Bosnië omdat u niet over een ziekteverzekering beschikt en de kosten niet kan betalen. Na het ongeval bent u bij een tante (de zus van uw moeder) ingetrokken omdat uw ouders echtelijke problemen hadden. Ondertussen zijn uw ouders gescheiden en u zou geen contact meer hebben met hen. U denkt dat uw ouders ook gezocht worden door de personen die u indertijd hadden gekidnapt. Omdat uw tante u verweet dat u uw moeder niet gesteund had ten tijde van de scheiding zou u verplicht geweest zijn om haar woning te verlaten. Omdat u geen bestaansmiddelen heeft in Bosnië besliste u om naar België te reizen, waar uw broer N. (...) verblijft. U zou over de jaren heen geld verzameld hebben voor de reis en u zou ook wat geleend hebben. U hebt in België asiel aangevraagd op 6 november 2009, u bent in het bezit van een Bosnisch paspoort afgeleverd op 3 september 2009, een Bosnische identiteitskaart afgeleverd op 14 augustus 2009, de geboorteaktes van uw broers E. (...) en N. (...), medische attesten mbt de tracheotomie die u hebt ondergaan afgeleverd door het Universitair centrum van Sarajevo.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen betreffende uw problemen in Bosnië uiterst vaag zijn en dat u onvoldoende concrete feiten of elementen hebt aangehaald die uw deze problemen aannemelijk kunnen maken. Hierdoor komt uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.

Zo haalde u aan dat u op straat gekidnapt werd door onbekenden die u vroegen om drugs voor hen te dealen. U slaagde er echter niet in om de kidnapping ook maar enigszins te situeren in de tijd. Gevraagd naar de datum moest u het antwoord schuldig blijven. U wist niet in welk jaar of welke maand het incident plaatsvond, u zou dit vergeten zijn. Aanvankelijk verklaarde u dat het één jaar of twee jaar of misschien drie jaar geleden gebeurd was. Daarna stelde u dat u zeker voor het ongeval werd gekidnapt (CGVS, p. 5 en 7). U beweerde dat uw ouders eveneens gezocht werden door deze personen maar u wist daar verder niets meer over te vertellen. U wist niet waarom uw ouders ook werden gezocht door drugdealers (CGVS, p. 5). Gevraagd naar een mogelijke connectie tussen uw ouders en drugdealers moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 5). U beweerde ook dat uw broer H. (...) indertijd door gelijkaardige personen vermoord werd. Uw ouders zouden u hier niets over verteld hebben (CGVS, p. 3). U verblijft in België bij uw broer, N. (...), maar u zou hem nooit iets willen vragen hebben over de dood van H. (...) (CGVS, p. 3). Bovendien is het allerm minst aannemelijk dat onbekenden u zomaar zakjes met drugs in handen zouden geven zonder enige garantie dat ze door u betaald zouden worden. Ze zouden u gewoon gevraagd hebben om de opbrengst van de verkoop naar de kelder te brengen. In dit verband verklaarde u trouwens dat u niet precies wist waar de kelder zich bevond (CGVS, p. 6 en 7). U zou zakjes gekregen hebben met een poeder in maar u hebt er geen idee van welke drug het betrof, nochtans moest u deze verkopen (CGVS, p. 7). Tijdens het gehoor verklaarde u dat u sinds uw ongeval een slecht geheugen hebt en zich weinig herinnert (CGVS, p. 3). U legde echter geen medisch attest neer dat uw beweerde geheugenproblemen zouden kunnen staven. U zou in België niet behandeld worden omwille van geheugenstoornissen of andere medische problemen tgv uw ongeval in april 2008 (CGVS, p. 3 en 5). In dit verband verklaarde u tevens dat u in Bosnië niet over een ziekteverzekering beschikt. Hierdoor kon u zich niet verder medisch laten opvolgen. Omdat u geen ziekteverzekering had zouden uw ziekenhuiskosten zeer hoog geweest zijn. Uw ouders zouden in Bosnië evenmin beschikken over een ziekteverzekering (CGVS, p. 8 t/m 10). Bovenstaande beweringen zijn echter in tegenspraak met de door u neergelegde medische attesten. Hierin wordt duidelijk vermeld dat u als kind/student behandeld werd op basis van de ziekteverzekering van uw vader. Uw vader J. (...) wordt aangeduid als titularis van de ziekteverzekering. Uit de attesten blijkt ook dat hij verzekerd is via het arbeidsbureau. Geconfronteerd met deze informatie verklaarde u dat u niet weet of uw vader in Bosnië over een medisch boekje/ziekteverzekering beschikt (CGVS, p. 9). U stelde dat de kosten van uw hospitalisatie zeer hoog waren maar u kon niet eens bij benadering zeggen over welke bedragen het ging (CGVS, p. 9). U verklaarde verder dat u geen medisch boekje kreeg omdat u niet of te laat ingeschreven werd in het geboorteregister van Bosnië (CGVs, p. 8 en 9). Uit de door u neergelegde

identiteitsdocumenten blijkt echter dat u een nationaal nummer heeft en administratief in regel bent als Bosnisch staatsburger. U beschikt immers over een Bosnisch paspoort en identiteitskaart.

Hoe dan ook is dit door u aangehaalde incident met drugdealers enkele jaren geleden een probleem van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard dat als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren ten gevolge van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw problemen met drugdealers verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U hebt daarnaast geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou blijken dat u voor bovengenoemde problemen geen beroep kon doen, of - bij herhaling ervan in geval van een terugkeer naar Bosnië - zou kunnen doen, op de bescherming of hulp van de Bosnische autoriteiten. Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name omdat u bang was voor wraakacties van de dealers (CGVS, p. 7), kan niet als aanvaardbare uitleg worden weerhouden. Het is immers de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden en een onderzoek te voeren. De autoriteiten kunnen evenwel niet optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van criminele feiten. In dit verband kan nog worden toegevoegd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat in Bosnië noch steeds een internationale politiemacht actief is (European Union Police Mission, EUPM – opvolger van de International Police Task Force, IPTF), bemand door politieofficieren van verschillende Europese staten, die verantwoordelijk is voor de reorganisatie en werking van en de controle op de politiediensten in Bosnië. De EUPM staat de lokale politie bij in haar strijd tegen de georganiseerde misdaad. De EUPM zet zich hier actief voor in en onderneemt daartoe diverse initiatieven. Zo lanceert zij campagnes om de bevolking meer bewust te maken van de georganiseerde misdaad in Bosnië en heeft zij zelfs een misdaad hotline opgericht waar burgers anoniem misdrijven kunnen rapporteren. In het kader van de strijd tegen drugs werd een mediacampagne gelanceerd door de EUPM samen met de Bosnische politie. Daarnaast zijn er in Bosnië Police Standards Units (PSU) actief, een interne controleafdeling binnen de Ministeries van Binnenlandse Zaken. De aanwezigheid van deze eenheden leidde tot het 2 oprichten van gestandaardiseerde procedures voor het indienen van klachten tegen wangedrag door de politie en voor het bestraffen van dergelijk gedrag.

Daarnaast haalde u aan dat u niet kunt overleven in Bosnië. U zou na uw ongeval niet meer naar uw ouders teruggekeerd zijn omdat ze aan het scheiden waren. Omwille van een dispuut zou u niet bij uw tante kunnen blijven en u zou niet over bestaansmiddelen beschikken (CGVS, p. 2.4, 9 en 10). Dit zijn echter problemen van louter familiale en socio-economische aard die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Bovendien ondernam u zelf geen pogingen om een job of een uitkering te krijgen. Zo schreef u zich niet in in een arbeidsbureau omdat u bang was dat ze meteen werk voor u zouden vinden. U bent niet bereid om in Bosnië arbeid te verrichten omdat u arbeidongeschikt zou zijn (CGVS, p. 9). U legde echter geen documenten neer om deze bewering te staven en u startte in Bosnië geen procedure om u arbeidsongeschikt te laten verklaren (CGVS, p. 10). Bovendien bent u wel bereid om in België een job uit te oefenen (CGVS, p. 10). De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigen enkel uw nationaliteit, identiteit en de identiteitsgegevens van uw broers E. (...) en N. (...), welke niet betwist worden. Ook dat u het slachtoffer was van een ongeval staat niet ter discussie. In dit verband dient ten slotte opgemerkt te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/4, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) stellende dat de subsidiaire beschermingsstatus op generlei wijze werd onderzocht en evenmin werd gemotiveerd. Verzoeker voegt eraan toe dat dertien jaar na de oorlog de spanningen tussen de drie etnische en religieuze bevolkingsgroepen nog steeds voelbaar is en er zich nog sporadisch incidenten voordoen.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven van verwerende partij betreffende het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van het door hem voorgehouden asielrelaas, betreffende de mogelijkheid zich te kunnen beroepen op de bescherming van de in zijn land van herkomst aanwezige nationale en internationale autoriteiten waaraan verzoeker heeft verzaakt en betreffende zijn socio-economische toestand ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd. Het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas en de vaststelling dat verzoeker zich kan beroepen op de bescherming van voormelde autoriteiten verhindert terecht verzoeker de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.2. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer bepaald met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Bosnië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert. Waar verzoeker opwerpt dat er nog steeds spanning voelbaar is tussen de drie etnische en religieuze bevolkingsgroepen waardoor er zich nog "sporadisch" incidenten voordoen wijst de Raad erop dat verzoeker op generlei wijze aantoont en zelfs geen gewag maakt van het feit dat bij dergelijke sporadische incidenten de in Kosovo aanwezige autoriteiten zouden verzaken op te treden. Bovendien duidt het door verzoeker aangehaalde sporadisch karakter van deze incidenten erop dat in hoofdte van verzoeker geen gewag kan worden gemaakt van een "reëel" risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Tot slot wijst de Raad erop dat deze sporadische incidenten die verzoeker situeert naar aanleiding van de terugkeer van vluchtelingen, operaties tegen oorlogsmisdadigers of georganiseerde criminaliteit, herdenkingsplechtigheden, religieuze ceremonies en

voetbalwedstrijden niet wijzen op de aanwezigheid van een binnenlands of internationaal gewapend conflict.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.3. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT